

"mijn enige kans..."

"ssst...geen geluid...het voelt niet goed". Ik lig in mijn bed, mijn man is een kwartier geleden naar zijn werk gegaan. Het is donker en er lijkt iets in huis te zijn. Ik luister...ik hoor iets wat er normaal niet is. Een geluid alsof er een mens in huis is. Gerommel beneden. Ik kan geen kant op, lig verkrampt door ziekte en angst, onbeweeglijk, hulpeloos, een kant en klaar slachtoffer. Alleen mijn denken werkt, koortsachtig: mijn enige redding is me slapende houden. Hoe overtuigend kun je dat als de angst door je lijf giert? Rustig ademhalen...er staat iemand onderaan de trap. Ik hoor iets kraken...dan, langzaam, komt iemand de trap op...rustig ademhalen, ik kan ècht nergens heen. Als het een dief is, laat hij me misschien met rust als hij denkt dat ik slaap, als hij andere plannen heeft? Rustig ademhalen...ik ben bang, doodsbang. De stappen klinken bovenaan de trap, op de overloop, geritsel, gekras...er wordt een lucifer aangestoken, hij staat naar me te kijken...ik voel een gruwel, rustig ademhalen, mijn enige kans...

© maart 2008, Alida, BasicPublishing.nl